

16 en 17 juni 2018

Thriller(s) tijdens ARB/Nationale Kampioenschappen

Door **Hinne Paul Krolis**

Van sommige sporten, zoals cricket of golf, wordt gezegd dat het zo saai is, dat je het gras kunt zien groeien. Er zijn mensen die dat ook van roeien vinden. Zelfs bij nationale roeiwedstrijden over 2 kilometer zou je na 500 meter al kunnen weten wie er als eerste over de eindstreep gaat. Soms klopt dat, maar afgelopen weekeinde was dat zeker niet het geval bij de ARB/NK op de Bosbaan.

De dertienkoppige Hemus-delegatie met junioren roeide de Nationale Kampioenschappen voor junioren in 2x (in velden van 16 en 24 ploegen) en 4x (8 ploegen). Daarnaast roeide Stefan Slagter in 1x, 2x en 4x als lichte roeier.

De meisjes 15-16 jaar (Annerijn Leegte, Floor Hurkmans, Milou Verhoeff en Marlou Gereadts) roeiden op zaterdag drie keer over de baan. Dat was heftig! Eerst in 4x: na voorwedstrijd in de finale waar ze als 5^e eindigden. In de laatste wedstrijd in 2x lukte het hen niet om het puntje van hun boot voor nummer 4 van die voorwedstrijd te prikken. Dat betekende een vrije zondag.

De jongens 15-16 jaar (Matthijs Boschhuijzen met Jens van Brakel en Sil Groothuis met Bart van Delden) roeiden op zaterdag alleen de eerste ronde in een veld van 24 ploegen. Sil en Bart lukte het ondanks verwoede pogingen niet om als 3^e in hun voorwedstrijd te eindigen. Matthijs en Jens lukte het wel en glansrijk. Dat betekende op zondag aan de bak. Eerst de halve finale. Helaas kregen zij te maken met 3 goede tegenstanders (de latere nummers 2, 3 en 4 in de einduitslag) die nog een maatje te groot voor hen waren. Dan maar in B-finale. Daar hadden ze duidelijk hun zinnen gezet op de overwinning. Furieus gingen zij uit de startblokken en lagen na 500 meter ruim (4 seconden!) voor. Dit hielden zij aan tot 1000 meter. Vervolgens begon de tegenstand te drukken. De golven meewind werden hoger. Ze liepen niet weg. Het werd spannend: houden ze het vol om ervoor te blijven? Jens: "ik wachtte met eindsprint omdat het gaat om wie als eerste over de eindstreep komt". En dat lukte! Met nog steeds een voorsprong van 3 seconden wonnen zij de B-finale, ofwel 7^e plek in een PR van 7 min. 03 seconde.

Ook bij de J18 4x (Stijn Meijssen, Max Jager, Mees Buiskool en Pelle Verhoeff) volgde een spannende race. De voorwedstrijd verliep voorspoedig, maar nog niet goed genoeg (2^e). De finale moest anders! En dat werd het. Met de opdracht hard van start en vooral hard door verbaasden zij de talrijke fans, die speciaal voor deze strijd om het Nederlands Kampioenschap uit Amersfoort waren gekomen. Als eersten kwamen zij uit de startblokken, op 500 meter was de voorsprong op nr 2 nog geen seconde. Een druksprint van Hemus hielp iets, maar de tegenstander (een combinatie-ploeg) kwam terug. Op 1000 meter was dat nog steeds zo! Nog

waren gekomen. Als eersten kwamen zij uit de startblokken, op 500 meter was de voorsprong op nr 2 nog geen seconde. Een druksprint van Hemus hielp iets, maar de tegenstander (een combinatie-ploeg) kwam terug. Op 1000 meter was dat nog steeds zo! Nog

een druksprint van Hemus, en nog één! Toch was de voorsprong van Hemus op 1500 meter nog maar een taftlengte (0,3 seconde). De laatste 500 meter werden heel spannend. Beide ploegen gingen tot het uiterste. Het water werd moeilijker door de hogere golven. De eindsprint was vroeg ingezet. Een vuile klap bij Hemus volgde op 200 meter. Een verwoede poging weer op te pakken, maar het lukte niet meer. Uitgeput gleden ze als 2^e op 1 seconde van de Nationaal Kampioen over de finish. Zwaar teleurgesteld kwamen ze uit de boot. De toegestroomde fans kregen bliken die hen wel konden schieten. Deze spannende race dreunde behoorlijk na. Hun humeur duurde nog lang die avond in Amersfoort.

De volgende dag ontrafelde zich 3 keer eenzelfde thriller-scenario. Eerst bij de J 18 2x (Stijn Meijssen en Pelle Verhoeff) met 16 ploegen. In de voorwedstrijd lagen ze tot 1500 meter 2^e plek, dat genoeg was voor A-finale. Op de laatste 500 meter werden ze toch op 0,3 seconden voorbij gesneld. Dat was een deja-vu met 4x de dag ervoor. In de B-finale mocht dit niet gebeuren. En zo geschiedde, hoewel... Wederom hard van start met 4 seconden op nr. 2 op 500 meter tot 1500 meter, maar dan? Met een snoek van Hemus kwamen de achtervolgers toch wel heel dichtbij. Uiteindelijk wonnen ze 'ruim' met 1,5 seconden: 1^e in B-finale, 7^e plek overall, 3^e tijd overall (PR van 6 min. 52 seconden).

Nog zo'n huzarenstuk werd uitgevoerd door Stefan Slagter. Op zaterdag roeide hij in de skiff nog naar een verdienstelijke 3^e plek van de 16 licht gevorderden. Op zondag ontspon zich een titanenstrijd tussen Ben van Brussel (oud-Hemus, nu Triton) en Stefan in de 2x. Ieder met een roeimaatje van een andere vereniging. In de voorwedstrijd was het duidelijk: Ben won ruim voor Stefan. Maar dit was slechts toneelspel. In de A-finale worden pas de knickers echt verdeeld. En hoe? Ben en Stefan gingen gelijk op! Op 500 meter lag Stefan 0,3 seconden voor. Op 1000 meter was dit geslonken tot 0,2 seconden. Vervolgens ging Ben aan en verschalkte meer dan een taftlengte op Stefan. Op 1500 meter lag Ben ruim 1 seconde voor. En toen kwam Stefan. "Gecontroleerd", aldus Stefan, drukte hij zijn taft in een alles vermorzelende eindsprint over de hoge golven met 1 seconde voor Ben over de eindstreep. Een PR van 6 minuten 33 seconden. Zijn 2^e blik in de 2x dit seizoen was binnen. De familie Slagter ging uit zijn dak. Maar Stefan is gewaarschuwd: Ben zal terugkomen!

Dus je kunt wel een spannend boek lezen, maar voor echte thrillers moet je langs de boord-aan-boord-wedstrijden over 2 kilometer gaan kijken. De eerstvolgende is Koninklijke Holland Beker op 30 juni & 1 juli en de Slotwedstrijden in het weekeinde erna. Scheelt ook tijd!